

על הדו"ח שכונה „דו"ח לחקור את

רפואית, שהשפעתה רבה על מניעים רבים בחיי החברה שלנו. לדוגמה:

ב. הוא עסקן ציבורי, אדם נוקשה במחשבה, בלתי-חותרן ובלתי-מתפשר מסבעו. עקרונותיו קודש. בחברה הוא נחשב כמאושר בחיי המשפחה שלו. אולם מסתבר שהוא סובל מבעיות מיניות. היחסים המיניים עם אשתו אינם תקינים ביותר והוא חוסד שלכל ה"פחות אחד מילדיו אינו ילדו שלו. החשד, הקינאה, הספק ורגש-הנחיתות המכרסמים בו, נותנים אותותיהם ביחסיו הציבוריים. מסיבות חברתיות חייב הוא לוותר לאשתו על רקע מיני, והוא מחפש פיצוי לכך ב"התנהגות בלתי-פשוטה בחברה, אפילו לגבי בעיות פעוטות וחסרות-ערך. לפיכך חייב המחקר להיות מבוסס על חתירתם ומסקנותיהם של אנשי-מקצוע השותפים לעבודת המחקר.

צוויקים עורכים מחקר

דברי הד"ר פואה, נערך המחקר עליי צחתות של מראינים שעברו מ"משפחה למשפחה, שאלו שאלות ומילאו בהתאם לכך את השאלונים. המראינים עצמם היו בעיקר סטודנטים צעירים, אשר יתכן ו"חלקם אף טרם טעם חיימין מהם. כרופא בעל פרקטיקה של עשרות שנים, מתקשה אני לעיתים, אף היום, לרובב אנשים ונשים הבאים אלי מרצונם החופשי, והמרי כנים לספר הכל, מתוך נסיון לפתור את בעיותם האישיה. לעיתים עלי לכת "סחור" סחור, להציג שאלות אשר למעשה אין להן כל קשר ישיר לבעיה, כדי שלפתע אוכל להציג את השאלה עליה אני מעוניין לקבל את התשובה הנכונה.

מ.ד. סיפר שהוא עומד להתחתן ויש לו כמה בעיות עם נערתו. הוא אינו יודע כיצד לפתור. לאחר שיחה של כשלושת-רבעי שעה, בה הציג בפני עשרות בעיות מדומות, התברר כי הבורר נשוי ואב לשני ילדים, שאשתו ברחה ממנו והוא חי עם אחרת.

במקרה אחר הופיעה אצלי ר.ה. וסיפרה כי איננה מרוצה מיחסיה עם בעלה, וכי הוא היה הראשון עימו קיימה יחסים. אחר שיחה מיידת התברר כי היא לא יחסים עם עוד גברים לפני נשואיה, והיא מבקשת שאם בעלה יופיע, לא אספר לו על כך.

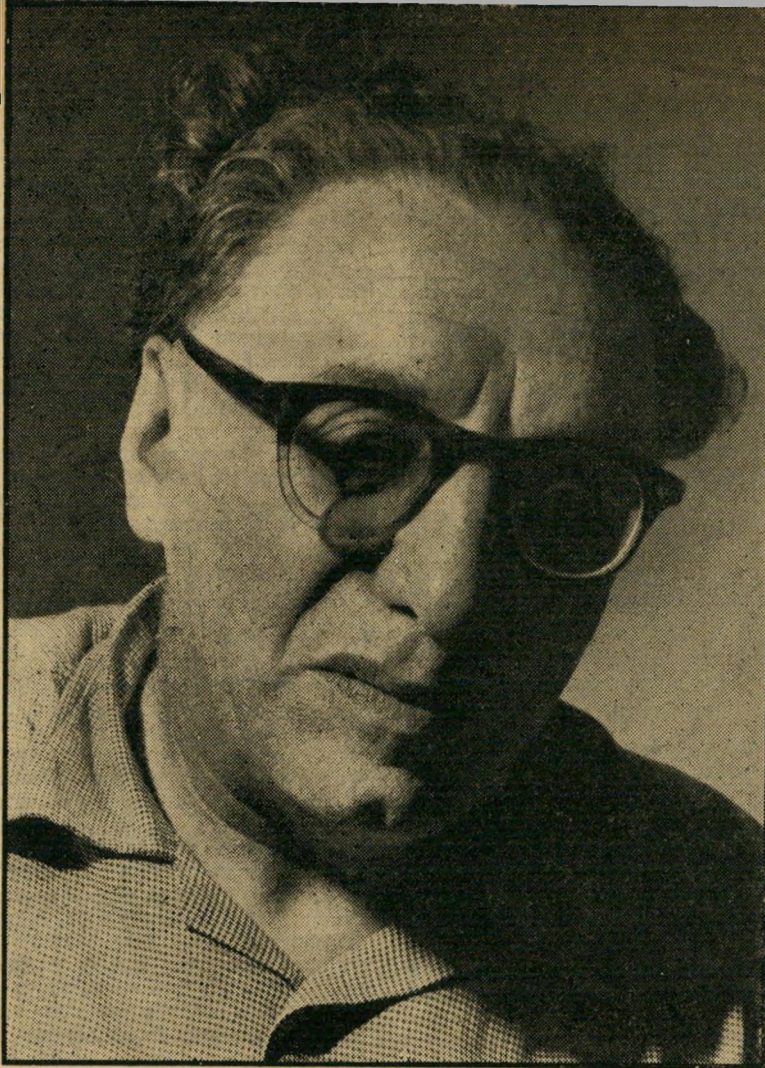
מקרים אלה מעידים כי מתן תשובות מין זה הוא מעייני וידי, אשר המראיין מוכן לחיות רק לאחר שנוצר בו אמון רב ל"מראיין. ישנם אנשים שאינם מוכנים לתת את כתובתם ושלים הנכונים, מתוך פחד "שזה יתפרסם בעיתונים".

נכנס אלי ג.ר. וביקש ממני לפתור לו את בעיותיו. שמעתי מפיו את כל הפרטים ורשמתי אותם לפני, כולל התשובות שנתן לשאלות. כשביקשתי ממנו לטור אלי שיחה עמד על כך שיקח עמו את כל הניירות והרשימות שערכתי. "אני לא רוצה שזה יודע למישהו".

רק אחרי שנשבעתי לו בה'צדק, הסכים לעזוב את המרפאה בלי הרשימות. אם אצל הבאים מרצון עלי לנקוט לאיפעם בשיטות חקירת שתי-עורב כדי לקבל מושג על מצבם, איך יוכל לעשות זאת סטודנט צעיר המבקש תשובות מאנשים אשר זו להם הכרות ראשונה וחסופה? נקל לשער מה תהיה התשובה כשאזוה "צוויק" יפנה לאשה צנועה בשאלות אינטימיות ביותר.

המכונה והאשה הפאסיבית

י קווי נוסף במחקר פואה הוא בכך שירושלים, לכל הדעות, אינה יכולה להתחמוד מודד כללי-ארצי למצב השורר אצלנו בשטח חיי-המין. מחקר כזה, לו נעשה במקום אחר, היה נותן תוצאות שונות ברובן. ד"ר פואה מגלה לנו, שתוצאות מחקרו הוכיחו כי "חיי-המין הם התנאי לאישר הווגי. תגלית זו איננה אמריקה חדשה לגבי רבבות בישראל, עשרות מחקרים שערכו שנים רבות קודם בעולם, הביאו מסקנה זו. דו"ח פואה מתיימר לקבוע, למשל, כמה פעמים שבועי מקיימים בני-הווג בישראל יחסי-מין. תהיה זו טעות גדולה מדי להרשות למכונה אייבי-אם, להחליט על כך. ענין כגון זה תלוי בגורמים אינדיבידואליים רבים לאינ-ספור, ובתנאים הכרתיים ות"ה הכרתיים השונים לגבי כל פרט ופרט. לדוגמה: שאלתי פעם אשה, מהסוג הנח-

ד"ר מטמון חיימין של מכונות-מין

שב למאושר, כביכול, כמה פעמים בשבוע היא מקיימת יחסי-מין. תשובתה היתה: "בעלי מקיים שלוש-ארבע פעמים". היא היתה פא-סיבית לגמרי ברוב המקרים. האם מתוך תשובה מספרית על שאלה כגון זו יכול ד"ר פואה לקבוע כי אלה חיים מאושרים? אין ספק שמכונת האי-בי-אם השיבה על כך בחיוב.

ד"ר פואה מאמין, שעל סמך נתונים סטטיסטיים אפשר לקבוע את טיב היחסים שישירו בעתיד בין בני-הווג, במשפחה הישראלית הממוצעת. מסופקני אם ידעת נתונים סטטיסטיים אלה תקדם אף במשהו

קיים, על יסוד פיגור בהתפתחות המינית בשנות התבגרות, אם כי הענין הסתדר, פחות או יותר, קצת יותר מאוחר, בגיל 20:18. אבל עובדה היא שדווקא בגיל ההתבגרות לא יכול היה להתמודד עם חבריו בני גילו, ולכן הוא לא היה מתקלח עימם בצוותא, או יוצא עימם להתרחץ. הוא היה משתדל להימנע מטילולים בהם היה צריך ללון יחד איתם. דברים אלה השאירו רישורם עליו עד היום, כאשר עבר את גיל השלושים.

אילו ניגש לבדיקה בעוד מועד, ואילו הוטבר לאשתו, לפני הנשואים, צד זה של

אדם אחד קרא את דו"ח פואה על חיי-המין של המשפחה הישראלית ("העולם הזה" 1233) בעניין בלתי-רגיל. היה זה ד"ר אברהם מטמון, סכסולוג בעל ותק של 30 שנה. הרופא יליד הארץ (61), בנו של אחד ממייסדי גימנסיה הרצליה, שהתחנך באותה גימנסיה והשלים את השכלתו הרפואית באוניברסיטת שוונת באירופה, לא הסכים עם מה שקרא. בחוג מכריו כינה את דו"ח פואה "דו"ח חיי-המין של מכונת אי.בי.אם." הוא היה סבור כי היקף המחקר, ושיטת עריכתו, לא הצדיקו את הרעש שהוקם סביבו. מטמון סבור כי הכרטיסייה הסודית שלו, המשקפת את בעיות המין של ארבעה דורות מתושבי הארץ, מציינת תמונה נכונה ומקיפה הרבה יותר של חיי-המין של המשפחה הישראלית. "אסור להסתמך על מסקנותיו היחסיות של מישהו זה", אומר הד"ר מטמון, מחבר הספר "חיי-המין של האדם", שהופיע עד כה בלמעלה מ-30 אלה טפסים, "אני מצהיר זאת היום כדי שלא יאמרו אחר-כך, מדוע לא אמר זאת איש קודם לכן". בכתבה זו מפרט הדוקטור את הליקויים והטעויות המונחות לדעתו, ביסוד מחקרו של פואה. לחיוק פותיה, הוא אף מביא דוגמאות ואסמכתאות הלוקחות מתוך הפרקטיקה הענפה שצבר.

מאת ד"ר אברהם מטמון

את אפשרויותינו לפתרון הבעיות המיניות העוללות להופיע בחייהם של בני-הווג.

תסביך הנחיתות של הגבר

תוצאות אמיתיות ניתן להשיג רק לאחר בדיקה פסיכו-סומאטית (פסיכולוגי-גית-גופנית) מעמיקה של כל אחד מבני-ה"זוג, ובייחוד של הגבר, היות ולגבי בעיות והפרעות בחיי-המין, הגבר הוא בדרך כלל הרבה יותר רגיש מאשר האשה, רגשי-הנחיתות שלו הם המחריפים במידה ניכרת את עתיד היחסים בין בני-הווג.

ג.ד. נסוי מזה כמה שנים ויש לו שני ילדים. הוא אינו רואה נחת מחיי-הנשואים שלו. גם בפי אשתו יש טענות, הבדיקה הוכיחה שהוא סובל מרגשי-נחיתות עמו-

אופיו והיא היתה מקבלת הדרכה כיצד עליה לנהוג עימו — יתכן ולא רק שההפרעות בחיי המשפחה לא היו מתעוררות, אלא שג. היה מתאושש והופך לאדם אחר. אבל אשתו לא הבינה אותו. במקום להעלותו קצת בדרגה, השתדלה תמיד "לרכב" עליו ולהתלבש עליו, בכל מקרה שבו נתגלתה חולשתו והחלו היסוסיו לא רק בחיי המס-פחה, אלא גם בחיי החברה.

אחת ממסקנות המחקר היתה, כי הנשור אים בין בעלי השכלה בינונית — ובייחוד בין בעלי השכלה של שנה אחת אוניברסיטאית — הם המאושרים ביותר. זו דוגמה אופיינית למסקנה מוטעית. מתוך הפרקטיקה שלי ומתוך זו של אשתי, המנהלת את ה"לישכה המשפטית של הליגה לזכויות ה"נשים, אינני מוכן לאשר קביעה מעין זו,

קינוסי הישראליי חיי המין!

המבוססת במידה רבה על תשובות שאפשר להטיל ספק רב באמיתותן האובייקטיבית. קביעה כזו עלולה להתקבל רק ממכונת חישוב אוטומאטית, המתחת ומסיקה מסך-נות מנקי כרטיסייה-נייר בהם היא מולעטת.

בחינת הפקיד שהצליח

מסקנה מוטעית נוספת היא מסך-נתו של הדי"ר פואה, כי "אין ההשת" יכות העדתי, המצב הכספי, המצב ההשכלתי ומספר הילדים משפיעים במידה ניכרת על מידת שביעות-הרצון מן הנשואים." החקירה שערכתי אצל מספר רב של זוגות — והכרטיסייה שלי מכילה למעלה מחמשת אלפים מקרים — מראה בדיוק את ההיפך. כל הנימוקים הללו משפיעים השפעה ברורה וחדאת על חיי הנשואים. בייחוד במקרים של נשואים בין-עדתיים, והבדליה-השכלה שנוצרו לאחר הנשואים.

בא אלי ש.א. ומתאונן על חוסר סיפוק ביחסיה-מין שלו עם אשתו, לה הוא נשוי כעשר שנים. מתברר שהיה פקיד פשוט ב"מוסד ממשלתי, והצליח להתקדם בדרגה ו"השכלה. הוא בוחל כעת באשתו, שנשארה על אותה רמה כפי שהיתה ביום בו נישאה, שעה שרמתם האינטלקטואלית היתה שווה. בכלל, מדינתו עדיין צעירה למדי ואינה מגובשת כחטיבה אנושית אחת, כדי ש"נוכל לקבוע מסמרות לגבי התנהגותם ה"מינית של תושביה. יש להביא בחשבון, שהמעברים מתנאים-חיים בגולות השונות ל"תנאי המציאות הישראלית, גרמו אצל חלק מן העולים לא רק לזעזוע חברתי, אלא גם לשינוי בהתנהגותם המינית. השקפתם על בעיות המין והמוסר עדיין לא הועילה ל"דפוסים המאפשרים איבחון והגדרה.

לדוגמה: עדיין בולטים הקונפליקטים בין הגבר מעדות המזרח — החושב במונחים של האבי-הפטריוארך הכלי-כול ואשר אשתו הינה עדיין, למרות כל הקידמה, בבחינת אמה נכנעת — לבין הנשים מאותו המזרח, שקלצו לפתע לתוך אווירה מתקדמת והשרו אפות לשייחיו-זכויות, לפחות במשפחה.

טראגדיה בלוי המזלות

רבה מן הקונפליקטים הבאים ל"פני, יסודם בהבדלי הגישה לבעיות-המין, בין הדור הישן לדור הצעיר, ובשינויי ערכים לגבי בעיות האדם בכללו. מופיע אצלי זוג צעיר, הם עומדים להתחתן בעוד ימים ספור. אך הנה עלול ל"התחולל מה שהם קוראים "אסון משפחתי". הם באים בחיים מיניים כבר מזה זמן, אך ההורים עומדים בכל תוקף על כך שיקבלו הכוחה ברורה על בתולי הכלה בלי-הכלו לות. כלומר, חיייהם המאושרים של שני בני-הזוג תלויים עתה בקרום דקיק זה.

האם גם מקרים כגון אלה ניקרו בדרכם של מראיניו הצעירים של ד"ר פואה? עינתו בשאלות שהוצגו בשאלון המחקר, ותמהני כיצד יוכלו לקבוע בעזרתן מהם האמצעים בהם משתמשים הגברים הישראליים כדי למנוע הריון, ומה עושות הנשים הישראליות כדי לא להיכנס להריון. האם 300 זוגות, שמתוכם החצי אינו משתמש כלל באמצעים, יכולים לקבוע בשאלה זו? האמצעים והדרכים הם כה מרובים —

ומשתנים לגבי כל פרט ופרט — עד שבשום אופן לא ניתן, על סמך שאלות כ"גון אלו שהוצגו במחקרו של ד"ר פואה, לקבוע מסקנות ואף להסתמך עליהן. וכאן אני חוזר שוב לאותו נימוק, כי מספר הווגות שנתקרו הוא קטן מכדי לתת תמונת-חלק נמנמה למציאות. זוהי, לכן, שגיאתו היסודית של המחקר, המתמייך ל"חן, שוף את חיי-המין של המשפחה הממוצעת בישראל.

מסגרת מעין זו יכולה להתאים, לכל ה"יותר, למחקר על התנהגותה המינית של עדה אחת. אך בשום אופן לא כללי-ישראלית! מובן שיש להעריך את עבודתו של ד"ר פואה, שנעשתה בצורת מענק של 35 אלף דולאר, שהוענק לו על-ידי הקרן למחקרים מיניים שליד מחלקת-הבריאות של ארצות-הברית, אך המענק ניתן למטרה שהגדרה כ"חקר התנהגותם המינית של בני העדות בישראל", ובעצם חריגתו ממסגרת וממת-כונת זו, נכשל.